

Miért népszerűsíti Ferenc pápát a liberális média?

2013. 08. 12. 08:57 -

Ferenc pápa csorbíthatatlanul hirdeti az Egyház évezredes tanítását. Sohasem mondott újat vagy mást, mint elődei. A világi média mégis korszakváltónak állítja be. Hogyan teszi ezt, és főleg miért?

Hogyan?

Finom csúsztatásokkal: kiragadással, elhallgatással bebeszéléssel.

A brazíliai ifjúsági világtalálkozó utáni repülőgépes interjúban, melyben Ferenc pápa röviden állást foglalt a homoszexualitás kérdésében is, semmi újat vagy mást nem mondott ahhoz képest, mint amit elődei tanítottak. Világosan különbséget tett nemi irányultság és homoszexuális viselkedés között, megbánásról és gyónásról beszélt, és megismételte az Egyház tanítását, hogy a homoszexuálisokat nem szabad kirekeszteni nemi irányultságuk miatt. Mindebben nincs semmi forradalmi.

A világsajtó címlapjain mégis egyetlen mondat harsogott: „Ki vagyok én, hogy megítéljem őket?” A liberális média a szövegek környezetéből kiszakítva, az „ítélkezésmentesség” és az erkölcsi relativizmus összefüggésében idézte a pápa egyetlen mondatát, ráadásul annak is csak a felét (kiragadás).

A [vezető lapok](#) Ferenc pápával kapcsolatban „szokatlanul új tónust”, „leendő fontos egyházkormányzási döntéseket”, „radikális változásokat”, „nagy meglepetéseket” emlegetnek (bebeszélés), miközben például a nők pappá szentelésével kapcsolatos határozott elutasítását esetenként elfelejtik megemlíteni (elhallgatás).

Szépen kirajzolódik a liberális média által megfestett, torz pápakép: Ferenc, a kitalált barátja, a jótekingy, aki nem ítél el senkit és semmit, és végre megszabadítja az Egyházat az ósdi, merev doktrínáktól.

Miért?

„Ha gyűlöl majd benneteket a világ, gondoljatok arra, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket” – mondta Jézus (Jn 15,18). A sötétség erői minden korban gyűlölték az Egyházat. Az ostobábbak üldözték és el akarták pusztítani. Az okosabbak megkísérlik eltéríteni. Másra sem vágnak, mint arra, hogy Jézus Krisztus üzenetének lényegét kiirtva az egész katolikus hitet pusztán jótekingységi rendszerré tegyék, melynek fő üzenete, hogy legyünk jobbak egymáshoz. Az Egyház mai, igazán ravasz ellenségei mit sem áhítanak jobban, mint bekebelezni a Katolikus Egyházat egy globális világrendszerbe, amely mindenki számára elhozza a békét, az igazságot, a jóságot. A világ erői örömmünnepet ülnének,

ha sikerülne az evangéliumot a jószándék üzenetévé, a kereszténységet pedig szegénykonyhákat üzemeltető hálózattá degradálni.

A nyugati világban a legtöbb keresztény közösség már belesétált ebbe a csapdába. A nagy liberális protestáns egyházak ma már alig többek, mint igazságosság- és békeaktivista csoportok, akik vasárnaponként stratégiai megbeszélésre jönnek össze. Fő témáik az önsegítés, a sikerstratégiák, a gyermeknevelés és az eredményes pénzgazdálkodás. Krisztus keresztjét, a bűnbánatot és a megváltást csendben mellőzték, felhígították, majd félretették.

Ferenc pápa bámulatos egyszerűsége, a szegények és kirekesztettek iránti érzékenysége kiválóan beleillenek a világi erők jelenlegi törekvésébe. Ezért magasztalja a média – legalábbis egyelőre.

S hogy mi várható? Minden emberbaráti gesztusát hirdetni fogják, s közben csendben megfélemeznek mindenről, amit az igazi katolicizmusról mond. Nem fogják említeni, ha bűnbánatra és megbocsátásra hív. Nem fognak írni az Úr Krisztus keresztjéről, amelyen bűneinkért feláldoztatott.

Hallgatni fognak, ha a szentmiséről, a szentek közösségéről, a mennyország és a pokol valóságáról és a lelkek üdvösségéről beszél.

Fontos, hogy Ferenc pápa továbbra is szeretettel szolgálja a szegényeket, a foglyokat és a betegeket, ugyanakkor kifejezésre jussanak gesztusainak mélyebb indítékai. Hiszen a rászorulókon valóban segítenünk kell, ám ez krisztusi hitünknek nem a legfőbb célja, hanem a következménye. Legfőbb célunk a lélek üdvössége. E hit nyomán formálódunk Krisztushoz hasonlóvá, és e folyamat során kezdjük ugyanazt tenni a világban, amit Ő tett.

Ne higgyük el, hogy Ferenc pápa csupán jó ember, aki arra biztat, hogy mi is legyünk jobb emberek! A Szentatya tettei prófétai mélységűek. Valahányszor megcsókol egy beteget, Istent mutatja meg a világnak, aki megcsókolja a betegeket. Valahányszor megölel egy gyereket, azt hirdeti, hogy ha nem leszünk olyanok, mint a gyermek, nem léphetünk be Isten országába. Feladatunk, hogy tetteinek ezt a mélyebb, csodálatos tartalmát hirdessük: Isten üdvözítő szeretetét az ínséget szenvedő világnak.

[Fr. Mark A. Pilon](#) és [Fr. Dwight Longenecker](#) írásai alapján
Ménesi Krisztina/Magyar Kurír

